

Forfølgelse, en Forfølgelse, som man skal tilbage til den mørkeste Middelalder for at finde Mage til, fra Arbejderorganisationernes Side overfor dem, der har forbrudt sig. Hvis man vil den Vej, som jeg her har antydet, og hvor jeg er støttet af to andre Talere af højst forskellig politisk Farve, at dele Lovforslaget i to, maa man med Hensyn til denne Forfølgelse kunne finde Lovforskrifter, der hindrer i hvert Fald de stærkeste Udslag af den.

Det kan jo ikke være Meningen, at private Organisationer som Fagforeningerne kan træde i Domstolens Sted og udøve en Justits, der gaar langt ud over, hvad en ordinær Domstol vilde vove at ikende af Straf, selv overfor den sorteste Forbrydelse. Jeg indrømmer, at fra Fagforeningernes Synspunkt maa Skruerbrækkervirksomhed være Genstand for Foragt; men det forekommer mig, at den Straf, som her er mest egnet, vil være den moralske, at den vedkommende føler, at man ganske vist ikke nægter ham at tjene Brødet til sig og sine, men at han i den Kreds, han træder ind i paa Arbejdsstedet, ikke er jævnbyrdig med de andre Arbejdere. Et saadant moralsk Tryk paa en Mand vilde være en meget betydelig Straf, dersom de andre Arbejders Syn paa Handlingen virkelig er saadan, at de føler sig staaende langt over Manden i moralsk Henseende. Men er det ikke tilstrækkeligt, maa der Straf til paa anden Maade, maa man paa en eller anden Maade faa dette Forhold ind i Straffesystemet, eller hvis det ikke lader sig gøre, maa Samfundet paa en eller anden Maade kunne beskytte den Mand, der udsættes for en Straf, der er fuldkommen meningsløs i Forhold til den Brøde, han har begaaet, og en Straf, som, hvis den udøvedes noget andetsteds fra i Samfundet, vilde være sikker paa at blive naglet fast til Skampælen netop af de samme Arbejdere og de samme faglige Organisationer, som i dette Forhold ikke tager i Betænkning at anvende den.

Holstein: Den højtærede Regering siger i Motiverne til dette Lovforslag, at den paa ingen Maade sætter sig det Maal at trænge til Bunds i de mange komplicerede Faktorer, der bestemmer Prisniveauet, endsigte at beherske disse Faktorer ad Lovgivningsvejen. Uden paa nogen Maade at sætte sig dette høje Maal, at trænge til Bunds i de Faktorer, der behersker Prisniveauet, sætter den høje Regering sig her en — formoder jeg — ganske konkret, bestemt og klar Opgave ved dette Lovforslag, der gan-

ske vist alligevel i nogen Maade tilsigter at beherske eller at begrænse de Faktorer, der bestemmer Prisniveauet. Da det altsaa er en ganske konkret og bestemt Opgave, den høje Regering i al Beskedenhed sætter sig ved dette Lovforslag, hvilket jeg ogsaa gaar ud fra, venter jeg med Spænding og Glæde, at vi fra den højtærede Handelsministers Side faar en Forklaring, der fuldt ud præciserer baade den juridiske og økonomiske Rækkevidde af Lovforslaget. Jeg vil gerne med Henblik paa den Forklaring, der forestaar, tillade mig til min Belæring at rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Minister, som det skulde glæde mig at høre hans Besvarelse af.

Jeg vil først stille nogle Spørgsmaal af ganske formel Karakter. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han er enig med mig i, at en kollektiv Aftale er enhver Aftale mellem mere end to Personer. Jeg vil dernæst gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han med Udtrykket „tilsigter“ forstaar, ikke det subjektive, at Aftalen har til Hensigt at foretage disse forfærdelige Ting, der følger efter i § 1, men dette, at den objektivt set er af en saadan Beskaffenhed, at den maa antages at hidføre disse Virkninger.

Dernæst vil jeg gerne bede den højtærede Minister give mig et Svar med Hensyn til det næste Punkt i § 1. Hvis jeg forstod det ærede Medlem Hr. Rode ret, mente han, at kollektive Aftaler i Virkeligheden kan være forkastelige i tre Retninger efter Forslaget, nemlig dels derved, at de er af en saadan Beskaffenhed eller, som det hedder, tilsigter at begrænse den enkeltes Erhvervs- og Arbejdskraft, dels derved, at de hemmer den frie Konkurrence — i Virkeligheden er disse to Punkter maaske dog paa det nærmeste en Pleonasme, for naar en kollektiv Aftale er af en saadan Beskaffenhed, at den begrænser den enkeltes Arbejds- og Erhvervsfrihed, saa hemmer den dermed *eo ipso* ogsaa den frie Konkurrence — og endelig derved, at de direkte eller indirekte hidfører Monopolet. Hvad dette sidste angaar, kan man meget vel tænke sig en kollektiv Aftale, som hemmer den frie Konkurrence, uden at den dermed direkte eller indirekte hidfører Monopolet. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Rode saaledes, at han gjorde en Sondring her, og jeg vil gerne have at vide af den højtærede Handelsminister, om han ogsaa forstaar det som det ærede Medlem Hr. Rode og jeg,